

Al drie thrillers Plot met dank aan de feiten

**Carina van Leeuwen is forensisch
rechercheur én auteur.** Haar thrillers zijn
gebaseerd op haar ervaringen bij de
politie en spelen zich af in Den Haag.

Gijs Korevaar

Het schrijven van boeken is voor Carina van Leeuwen niet iets van zelfiprekends. Zij droomde er als puber niet voortdurend over en heeft er niet alles voor gelaten of voor gedaan om tot het gilde van broederschrijvers te behoren. Nee, het is een uit de hand gelopen hobby, zegt zij in een gesprek in Nieuwspoor aan de Haagse Lange Poten. „Ik zat op een bijeenkomst te praten met een redacteur en na het tweede wijntje was die weddenschap er: over vijf maanden zou ik een manuscript indienen. Waarvoor? Dat

wist ik toen niet. Maar het was logisch om over mijn werk als forensisch rechercheur te schrijven en na die vijf maanden lag het er.”

Inmiddels heeft zij naast haar fulltime werk als forensisch rechercheur al drie thrillers op haar naam staan. In de derde, Nachtvliender, snuift een callgirl een dodelijke dosis witte heroïne, wordt een verdronken man in zee gevonden en ontplot een huisje in vakantiepark Kijkduin. Ogenichijnlijk losstaande gebeurtenissen, tot forensisch rechercheur Renee Spaan toch een link ontdekt. Tegelijk moet zij zich wapenen tegen mogelijk geweld dat tegen haar kan worden gebruikt. Nachtvliender is daarmee een goed en met kennis van zaken geschreven poli-

tienroman met een fraai plot.

Die kennis van zaken is logisch, want in het echte leven werkt Carina van Leeuwen al 25 jaar bij de politie. „De politie leek mij altijd leuk, maar ik was te klein en daarna te oud. Toen die leeftijdsgrens werd afgeschaft heb ik eindelijk voor de lol een folder ingevuld en voerdat ik wist wat er gebeurde, zat ik op de opleiding. Tijdens de eerste stage kwam ik bij een dode man. Een schuwovende en huilende vrouw zat in de buurt met een koelkman in haar hand. De technische rechercheur concludeerde dat die pan paste in de verwonding van de man. Ik dacht meteen: „Dat wil ik ook doen.”

Populair

De technische – tegenwoordig forensische – recherche was in die jaren niet populair. Maar dat is tegenwoordig anders met series als CSI op tv. Nu zitten de opleidingen vol en komen er veel mensen af op de ‘masterclass’ die Carina van Leeuwen geeft. „Ze willen een echte rechercheur zien. Maar ik

▲ Na het tweede wijntje was die weddenschap er: over vijf maanden zou ik een manuscript indienen.”

FOTO: HANNELOU WILHELM

**Wapperende
blonde haren en
hoge hakken kan
je beter vergeten**

—Carina van Leeuwen

zeg altijd, de tv ruik je niet en wapperende blonde haren en hoge hakken kan je beter vergeten.”

Haar boeken baseert zij op de echte zaken die zij heeft behandeld. Maar dan wel zo, dat niemand een zaak of persoon zal herkennen. „De boeken zijn bedoeld als ontspanning en dat wil ik niet bessenken over de rug van de achterblijvers,” zegt zij stellig. Nu de derde aflevering van de serie rond Renee Spaan af is, gaat zij ‘in de pauzestand’, kondigt zij aan. „Ik ben niet al met de vierde bezig. Het is tenslotte heel hard werken. Een fulltime baan, een relatie en dan ook nog schrijven.”

Maar waarom in Amsterdam werken en over Den Haag schrijven? Van Leeuwen: „Ik ben overgestapt naar het cold case team omdat die meer perspectief boden, inclusief een opleiding aan de hogeschool Amsterdam. Voordat ik bij de politie werkte, heb ik veel gezond en meerdal gewoond. Maar ik woon nu 27 jaar in Den Haag. En dat is echt mijn stad ook al werk ik in Amsterdam.”